

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

DUBEN – 2023 „VELIKONOČNÍ „

ÚVODNÍK

V letošním postním období (to je ta doba před Velikonocemi) se docela intenzivně zamýšlím, co pro mě toto období vlastně znamená. Postit se asi moc neumím, tedy v tom smyslu omezení nějaké stravy. Nikdy jsem neuměla držet poctivě ani žádnou dietu, abych třeba zapracovala na své postavě. Jak se vůle během dne unavuje, tak s večerem přišlo vždy pokušení – *vem si něco* - a bylo to ještě horší, než kdybych se tak nesoustředila na to to nepokazit. Ale půst není dieta. Dnes to lidé tak používají, že se tedy postí, když je to postní období a vlastně tím myslí, že si odřekli alkohol nebo cigarety nebo sladkosti nebo, že si nastavili nějakou detoxikační jarní dietu. Všechno to má asi něco do sebe, ale půst souvisí hodně s tím, že se člověk začne soustředit na něco jiného a duchovně se nějak usebere a přiblíží Bohu. Nakonec přicházím na to, že menším odříkáním se člověk toho ještě moc o sobě nedozví.

Ježíš se postil 40 dnů na poušti, šel tedy úplně na dřev. Jeho půstem se stalo pusté místo, kde nebylo nic, co by jej rozptylovalo, žádní lidé, žádné jídlo, žádné pohodlí. Vystavil sám sebe svým myšlenkám, svým pochybnostem, své samotě a to až do takové míry, že se setkal se samotným pokušitelem, zlem, vnitřním našeptávačem, který mu nabízel ledacos ... skoč z této skály a nic se ti přitom nestane. Boha nepotřebuješ, ty sám jsi přece sobě Bohem a chleby? ...ty můžeš mít i z tohoto kamení.

Kde je vlastně v takové chvíli Bůh, když se s ním chce ve svém půstu setkat a on mi tam místo sebe pošle svého nepřítel? To je právě jedna velmi zásadní rovina půstu, učit se umění odolávat pokušení. Říkat ďáblu NE, umět jeho líbeznou mluvu rozpoznat, nepoplést si ji s Božím oslovením. Půst je tedy trénink

převážně duchovní, ale i tělesný. Je to chvilkové vykročení na jinou cestu, aby se člověk setkal také hlavně sám se sebou, aby se lépe poznal ve vyhrocené situaci, aby rozpoznal svoje reakce. Půst je i takové duchovní cvičení, kdy mi přicházejí na mysl i různé životně důležité otázky a já si na ně můžu zkušebně odpovědět, ale mohou přicházet na mysl i vyložené kraviny, pokušení různého druhu a já se učím říkat NE. A každá taková zkouška je další zkušenost, kdy procházím větším sebepoznáním a mohu se tedy něco o sobě nového dozvědět. Jak umím reagovat ve vyhrocených situacích, jestli dokážu rozlišit dobré od zlého apod. Ano, půst v sobě skrývá všechny tyto aspekty a mám-li být k sobě upřímná, tak takovému sebepoznání se vlastně moc dobrovolně nevystavuji.

Také promýšlím, jestli může být půst i něco opačného ... žijeme v době, kdy říkáme, že není na nic čas. Kdy si vlastně čas nechceme nebo z nějakého zvláštního důvodu nemůžeme udělat. A co když si zrovna v této době dovolím udělat si čas na to, čemu dlouhodobě říkám NE. Co když si udělám konečně čas a tu knížku, co mám na tom nočním stolku tak dlouho až je na ni prach a konečně ji dočtu. Spousta lidí říká, že nemá čas ani na sebe. A co když si ho konečně udělám a sobecky užiju podle svoji libosti. Co když začnu dělat právě to, o čem si myslím, že pro to v mém životě teď nějak není prostor. Možná tím i někoho omezím, protože nezbude čas na něj, ale možná to také potřebujeme. Umět si dovolit mít chvíli svůj čas. Čas, se kterým si naložím jak chci já a ne jak je to potřeba.

Nakonec zjišťuji, že postní období se mi líbí už jen proto, že mě to stále provokuje k přemýšlení se nad tím stále dokola zamýšlet. Jak to uchopit, jak se s tím porovnat.

Po Velikonocích se už obvykle o půstu nemluví, a tedy přicházejí na řadu jiná témata, jiný čas, ale o tom zase příště. ;-)

CO SE DĚJE...

Zpravodaj má také informovat, takže co se děje, abychom se neminuli názvem?

V kostele se začíná tento týden broudit dřevěná podlaha. Je to práce tak na čtyři měsíce s tím, že se pokusíme, aby to zatím neomezilo provoz bohoslužeb – hlavně přes Velikonoce. Pak se samozřejmě musí dokončit východní štít kostela s novým vstupem do kostela. Dále se plánují venkovní úpravy kolem kostela, které se už částečně začaly realizovat na podzim. Zkrátka, už by se to letos mělo kolem kostela trochu zazelenat. Na staršovstvu řešíme i různé nedodělky, které nastávají během stavby vždycky – takže teď je v jednání s památkáři dokončení plotu. Opět to sice vypadá na těžkou domluvu, ale na to už jsme si zvykli.

Sbor investuje a zároveň splácí půjčku Jeronýmově jednotě 300 tis. ročně. Za plný farářský úvazek se letos nemusí odvést personální fond, protože jsme se letos stali podporovaným místem, což je velká úleva. To ale neznamená, že si jako sbor budeme moci dovolit farářský úvazek dlouhodobě udržet. Staršovstvo se s farářkou předběžně domluvilo ještě na další dva roky – tedy do roku 2025. Případná opakovaná volba farářky by byla na podzim 2023.

Už loni se rozběhly pravidelné aktivity komunitního centra „Otevřené dveře“ při našem sboru v nové přístavbě u kostela, které v mnohém navazují na sborovou činnost...

AKTIVITY VE SBORU...

Každou neděli se konají bohoslužby od 9 hodin v kostele na Šromotově náměstí – po bohoslužbách je pravidelná nedělní kavárnička v prostorách přístavby s příjemným posezením a rozhovorem.

Každou středu od 18 hod se v přístavbě scházejí **anonymní alkoholici**. Rovněž se scházejí i **maminky s dětmi**, další setkání je naplánováno na čtvrtek dopoledne 20. dubna. Dále pak se rozběhla **konverzační skupinka v angličtině**, setkání bývá dle domluvy ve čtvrtek večer. Další aktivitou je tzv. **Taneční cvičení pro ženy** – rovněž dle domluvy. **Biblické hodiny** jsou jednou měsíčně u Fibichů v Bělotíně a **staršovstvo** se schází jednou měsíčně. **Ekumenická setkání**

kazatelů probíhá rovněž jednou měsíčně. Co se týče volnočasových aktivit a jejich časů je potřeba sledovat webové stránky sboru a nebo zatelefonovat farářce, pokud by byl zájem...

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT...

Úterý 4.4. - od 16 hodin bude v přístavbě **PEČENÍ velikonočních perníčků s dětmi!!!**

Velký pátek 7.4. - od 19 hodin promítání filmu v přístavbě **Ježíš z Montrealu**

POZVÁNÍ... NA PŘEDNÁŠKU

Kostel - 15. května v 17 hodin přednáška Pavla Hoška na téma Chasidské příběhy

Prof. Pavel Hošek - je český teolog, religionista a pedagog vyučující na Teologické fakultě v Praze, známý již z několika televizních pořadů a autor několika knih.

Chasidské příběhy - aneb proměňující moc vyprávění. V židovské tradici má vyprávění příběhů klíčový význam. Proč právě vyprávění? A co k tomu říkají chasidští rabíni z východní Evropy? Příběhy, které si chasidé vyprávěli o zázračných rabínech a jejich podivuhodných skutcích, se staly nevysychajícím pramenem literární inspirace. Tato vyprávění, původně předávaná jako svatá tajemství v kroužcích zanícených chasidů, dala vzniknout mohutnému proudu duchovní a krásné literatury. A tak se postupně rozvinula nesmírně bohatá tradice chasidského vyprávěčství ...

NĚKOLIK ŽIDOVSKÝCH MOUDER ZÁVĚREM...

- Bůh dal člověku uši a jedny ústa proto, aby více naslouchal a méně hovořil.
 - Pokud je možné problém vyřešit za peníze, nejedná se o problém, ale o náklady.
 - Všichni si stěžují na nedostatek peněz, ale na nedostatek rozumu nikdo.
 - Vešlo víno – vyšlo tajemství.
- Nebud' sladký – snědí tě. Nebud' hořký – vyplivnou tě.

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice

Číslo účtu sboru: **190 304 741 / 0300**

tel. 581 603 537, mob. 604 813 291 – farářka sboru

WEBOVÉ STRÁNKY NAŠEHO SBORU:

www.ccehranice.estranky.cz

